

C O R S I C A.

Nomen.

Orſica nomen habet δοῦλος οὐρανός, ut tradit Stephanus de Vrbibus. Alii à Corſo ejus terræ Dominō ſic dictam volunt, nonnulli à qualitate montis alicuius: eo quod οὐρανός apud Græcos ſonet

templum cacuminis seu montis. Græci hanc οὐρανόν appellavere, à Cyrno Herculis filio, οὐρανός Lycophroni, Teraphne ab Ovidio nomina-ta est, ut ſcribit Villanovanus. Ab occidente & septentrione respicit mare Ligūſticum, ab ortu Tyrrhenum, à meridie Sardiniam.

Termini.

Veteres in-cola.

Incole duce Africano hic enutriti. Postea Phocenses, Græciæ populus, ex Ionia hic colonias suas statuere, Cyro Persis imperante, circiter Olympiadem LVI, annos ante Christum natum DL. Hos ejecerunt Tyrheni, qui Nicæam condidere, cum univerſo mari imperarent, reliquasque insulas occuparent. Deinde Romanī eam occuparunt, eoque duas colonias deduxerunt Marianam & Aleriam, quæ adhuc ex-

Italia.

stant. Cætera Barbari tenuere. Proinde cum Romani in eos irruerunt, magnum servorum gregem captum Romam adduxerunt, exiguo fructu, quod tam nequam servi erant, tamque bruti, ut quamvis vili emerentur, tamen dominos ſemper emptionis pœniteret; ut Strabo ſcribit. Romanis ſuccellere Saraceni, his profligatis Genuenses, tum Pisani: hodie vero ad Genuenses jus rediit, qui quotannis eo Præfēctum mittunt.

Insula hæc ab omni parte aditu difficultis est, ſoli qualiter cum præruptis undique collibus comprehenſa fit. Interius ſimiliter magna ex parte montosa, eoque nec frumenti nec leguminum adeo fertiliſt; quæ niſi paucis quibusdam locis creſcent, ubiſe aperit atque fluminibus & aquis irrigatur, ac feracissima redditur. Ea pars quæ respicit Etruriam est mediocriter plana, habetque ibi fœcundum ſolum & producit nobiles dulcesque fructus. Vina insulæ prætantillima primæque nobilitatis, & à Romanis ſemper expetita, Corsica à loco dicuntur. Mellis & resinæ hic magna ubertas: olei item & ficuum. Cæterum mella Corsicana amara eſſe notavit Servius in IV Georg. Fitque hoc ob taxi co-piam,

Q